

Když ticho ovládne džungli...

20. března 2010

Martina Náhlíková

Tajemná, tichá a neprostupná džungle utichla docela... Dnes večer ve 21.34 v ní ptáci přestali zpívat, opice hulákat, tygr řvát, člověk plakat a smát se, vlci se scházet na poradní skále a medvěd Bálú těšit všechny diváky, všechna zvířata i tvory... Odešla důstojně, s ovacemi, které si zasloužila a které byly tak dlouhé, že snad i trochu unavily některé herce. Ještě dlouho po definitivním stažení opony zněl v sále bouřlivý potlesk. Zasloužený potlesk.

Divila jsem se, proč tak úspěšné a výborné představení musí mít derniéru, ačkoliv na něj stále lidé chodí. I dnes – na derniéře – bylo plno. Do posledního místečka, do posledního přístavku. Nechápala jsem, proč byl tak náhle a neočekávaně zastaven život v džungli. Snad jedině vůlí prvotního slona Thá, kterého ztvárnil (jako vždy laskavě a přesvědčivě) František Dvořák. Lépe než kdy jindy nás zatáhl do děje a provázel nás jím od začátku, kdy se Mauglí (Jan Kaštovský, který skvěle využil tuto mimořádnou příležitost a hrál výborně) poprvé seznámí s džunglí, je přijat do rodiny Vlčice Rákšasí (jíž role Vlčí matky dobře sedla, což potvrdil dlouhým a vytrvalým potleskem i její syn) a vůdce smečky Akély (jako vždy velmi dobrý Petr Kukla) a také díky Baghírovi (Radku Štědroňskému – Schejbalovi, který znovu dokazuje, že zpívat opravdu umí) a medvědu Bálúovi (nezapomenutelný a ze všech nejlepší Bronislav Kotiš, který znovu potvrdil a ukázal svůj talent nejen při stepařských, pěveckých, tanečních i komických číslech, ale i ve chvíli, kdy musel kvůli technice začít improvizovat – a podařilo se mu to naprosto úžasně) do Vlčí smečky, a poté ukraden opicemi v čele s Opičím králem Hanumanem (hostujícím hercem Vlastimilem Korcem, který je skvělý komik a rovněž improvizátor) a jeho DJ (Filipem Grögerem – velmi šikovným akrobatem a „artistou“), až do konce, kdy se utká s tygrem Šér Chánem (ztvárnil ho Jiří Untermüller, který dovedl skvěle nahnat strach), což zpovzdálí sleduje Šér Chánův nohsled Tábakí (Mira Nosek – známý z mnoha filmů a seriálů). Ač byla scéna Lucie Loosové velmi jednoduchá, ve spojení s nádhernou hudbou Ondřeje Brouška, výbornou choreografií a režii Radka Balaše, nápaditými kostýmy Jolany Schofield - Izbické a skvělými výkony všech herců, dokonale navodila atmosféru džungle. Bylo to, jakoby se divák v sedm večer dostal do džungle a ve 21.34 z ní odešel pryč. A dnes to bylo tak, že každý divák měl možnost z ní odejít dnes navždy a naposledy.

Ačkoliv na jevišti divadla J. K. Tyla džungle utichla (a snad ne na dlouho), v mém srdci nikdy neutichne a pořád ji budu slyšet.